

Så rejste hr. Lars-Emil Johansen også på spørgsmål fra hr. Søren Søndergaard spørgsmålet om den gamle forsvarsaftale af 1951. Det spørgsmål blev også rejst under mit arbejdsbesøg i Grønland i januar måned, og jeg vil gerne i dag gentage, hvad jeg sagde i Grønland i januar: Regeringens holdning til forsvarsaftalen af 1951 er klar. Forsvarsaftalen er en fornuftig ramme for forsvaret af Grønland.

Kl. 22.15

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke kan tage problemer op, som måtte være opstået efterfølgende, og derfor aftalte jeg med landsstyreformanden under mit besøg i januar, at regeringen og landsstyret nu sætter sig sammen for at identificere konkrete problemer, som måtte være opstået siden 1951. Så vil vi i fællesskab drøfte mulige løsninger, f.eks. gennem tillægsaftaler på de områder, som med fordel kan rejses. Gennemgangen er allerede iværksat, og den fælles dansk-grønlandske arbejdsgruppe holdt sit første møde for 1 uge siden.

Men jeg vil godt understrege, at der ikke er tale om en genforhandling af selve forsvarsaftalen. Jeg vil også gerne understrege regeringens holdning: Når vi forhandler udenrigsspørgsmål, der direkte vedrører Grønland, vil landsstyret naturligvis være repræsenteret.

Jeg vil endnu en gang sige tak til både hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen for konstruktive indlæg og sætte en tyk streg under, at regeringen ønsker et godt samarbejde med de politisk ansvarlige for det grønlandske samfund. Vi er af den klare opfattelse, at det er muligt i fællesskab at finde fornuftige løsninger på det fremtidige samarbejde mellem alle tre ligeværdige dele af rigsfællesskabet.

Se, jeg havde jo op til debatten her med stor spænding ventet på indlægget fra Socialdemokratiets ordfører, hr. Mogens Lykketoft. Allerede i starten af sit indlæg, sagde hr. Mogens Lykketoft, at Socialdemokratiet bestemt er indstillet på at søge indflydelse. Jeg tror, at hr. Lykketoft brugte udtrykket: Vi i Socialdemokratiet vil mase os ind ved forhandlingsbordet. Det lød jo godt, det lød jo lovende, og derfor lyttede jeg selvfølgelig med ekstra opmærksomhed til, hvad hr. Mogens Lykketoft så havde at byde på.

Havde hr. Mogens Lykketoft så noget at byde på? Fik vi noget at vide om, hvad Socialdemokratiets ønsker er, når det gælder finansloven for 2003? Nej, det fik vi ikke noget at vide om. Fik vi noget at vide om, hvad Socialdemokratiet har af ønsker til en højnelse af det faglige niveau og

kvaliteten i vores uddannelsessystem, f.eks. på folkeskoleområdet? Nej, det fik vi ikke noget bud på.

Fik vi at vide, hvilke visioner Socialdemokratiet har for udviklingen af de videregående uddannelser og hele forskningsområdet? Nej, det fik vi ikke noget bud på. Fik vi at vide, hvad Socialdemokratiet vil, når det gælder en reform af arbejdsmarkedet, og hvordan vi får flere i arbejde i det danske samfund? Nej, der var ikke noget bud fra Socialdemokratiets ordfører.

I det hele taget må jeg sige, at det, der startede som en spændt forventning hos mig, endte som en stor skuffelse, for den socialdemokratiske ordfører havde simpelt hen intet konkret at byde på i sit indlæg. Derimod fik vi en hel masse at vide om, hvad Socialdemokratiet ikke vil.

Socialdemokratiet er imod skattestoppet. Det har vi fået at vide. Skattestoppet er Socialdemokratiet imod. Men har vi så fået noget at vide om, hvorvidt Socialdemokratiet vil ophæve skattestoppet igen, hvis Socialdemokratiet skulle komme i regering? Nej, det fik vi heller ikke noget at vide om. Socialdemokratiet er altså imod skattestoppet, men vi har ikke fået at vide, hvad Socialdemokratiet så vil.

Vi fik også at vide, at Socialdemokratiet er imod de stramninger, der nu foretages af udlændingelovgivningen. Det er Socialdemokratiet imod. Men fik vi så noget at vide om, hvorvidt Socialdemokratiet vil ophæve stramningerne igen, hvis Socialdemokratiet engang skulle komme i regering? Nej, det fik vi heller ikke noget at vide om.

Så vi fik at vide, hvad Socialdemokratiet ikke vil, men intet om, hvad alternativet er. Så jeg må sige, at da jeg havde hørt hr. Mogens Lykketofts indlæg, måtte jeg konkludere, at Socialdemokratiet simpelt hen intet har at byde på. Og når man ikke selv har noget at byde på, kan det altså ikke nytte, at man surmuler over det, der lægges foran én, over det, man bliver præsenteret for.

Kl. 22.20

Så sagde hr. Mogens Lykketoft, at Socialdemokratiet var meget meget skuffet over, at regeringen havde afvist Socialdemokratiets ønske og tilbud om et bredt samarbejde. Ja, vi er nogle, der kan huske hr. Mogens Lykketofts udtalelser under åbningsdebatten i december. Lige efter valget, da den nye regering havde præsenteret sig for Folketinget, var der en debat her i salen, bl.a. om mulighederne for at skabe et bredt forlig bag en stramning af udlændingepolitikken.